

blive ret meget. Jeg ved ikke, om nogen kan sige noget bestemt, men i Finansudvalget blev der nævnet et Beløb af 50,000 Kroner, tror jeg, og det vilde ikke forslaa ret meget til den hele Million, der var Tale om at ofre, saa jeg synes, at vi have Grund til at være tilfredse med, at den hele Foranstaltning kan udføres for de 435,000 Kr., som der her er Tale om. At det er formaalstjenligt og fuldt ud forsvarligt samtidig med Istandsættelsen af Kedlerne at foretage en Forlængelse af Skibet, fremgaar, synes jeg, baade med tilstrækkelig Tydelighed af Oplysningerne i Motiverne og for Resten endnu yderligere af de Tegninger, der have foreligget for Finansudvalget, og som altsaa i hvert Fald Finansudvalgets Medlemmer have haft Lejlighed til at se. Det maa indrømmes, at der er en ret indskrænket Plads paa det nuværende Dampskib „Dannebrog“, temmelig sikkert saa indskrænket, at hvis man t. Eks. tænkte sig, at det skulde gaa i Farten Kalundborg—Aarhus, vilde Ankeprotokollen ret snart vrимle af Klager, ikke mindst fra Folketingsmænd, der rejse paa denne Route, og som vilde finde, at der var alt for indskrænket Plads, baade hvad Kahytterne og Udenomsbekvemmelighederne angaar. Jeg kunde maaske føje til, at det sikkert maa siges at være formaalstjenligt, at Hs. Maj. Kongen, naar han kommer rundt navnlig til de mindre Provinsbyer, hvor det maaske kan knibe med at skaffe, jeg vil ikke sige anstændig, men tilstrækkelig Plads, da har sit eget Hotel, om man maa bruge dette Udtryk. At det er en Bekvemmelighed for vedkommende Byer, at Kongen fører sit eget Hotel med sig og paa den Maade kan benytte Skibet, naar det bliver tilstrækkelig stort og udstyret, som det her er paatænkt. Med disse faa Bemærkninger anbefaler jeg dette lille Lovforslag til velvillig og hurtigt Behandling her i Tinget.

K. M. Klausen: Dette Lovforslag er jo ikke ukendt for noget af Tingets Medlemmer, da det har været forhandlet i de forskellige Grupper, inden det er kommet frem her. Det glæder mig, at Forslaget er kommet frem her som et Lovforslag, idet jeg synes, at en Sag som denne bør behandles paa den Maade, at den fremlægges som et Lovforslag, som Offentligheden bliver kendt med og derigennem kan tage Standpunkt til. Der foreligger egentlig i Aar to Forslag vedrørende denne Sag, idet vi paa det foreliggende Finanslovsforslag (Tillæg A. Sp. 1491) finde om-

talt et Forslag vedrørende Dampskibet „Dannebrog“, og dette Forslag gaar ud paa, at der til „Dannebrog“ skal ydes en Bevilling paa i alt 19,100 Kr. Denne Bevilling fordeler sig saaledes, at der til Skibsbygning skal anvendes 12,800 Kr., til Maskinvæsenet 4,000 Kr., til Ekvipagen 300 Kr. og til Takkelvæsenet 2,000 Kr., og hvis vi ville efterse tidligere Finanslove, ville vi paa dem finde, at der i en Række af Aar har været opført en lignende Sum til Dampskibet „Dannebrog“. Jeg gaar derfor ud fra, at „Dannebrog“ er et særdeles velholdt Skib, saaledes som det naturligvis ogsaa bør være; det bør være et Skib, som paa ingen Maade forsømmes, men altid bør holdes i sødygtig og brugbar Stand, og det, tror jeg, ogsaa er sket, idet der gennem disse aarlige Bevillinger paa Finansloven er blevet sørget godt for dette Skib. Jeg gaar endvidere ud fra, at de, der have udarbejdet Finanslovsforslaget, ere Folk, der have undersøgt „Dannebrog“ nøje, inden de stillede deres Forslag, og naar de have forlangt 19,100 Kr., har det været ud fra den Forudsætning, at naar der anvendtes dette Beløb paa Skibet, var det saaledes, at Skibet i alle Maader var forsvarligt, at det kunde bruges til den Tjeneste, hvortil det skal bruges. Derfor undrer det mig noget, at der nu, efter at vi have haft dette Forslag om de 19,100 Kr. til Behandling i Finansudvalget, fremkommer et helt nyt Lovforslag om at faa dette meget store Beløb paa 435,000 Kr. Jeg gaar ud fra, at naar vi anvende det Beløb, som er krævet paa Finanslovsforslaget, vilde Dampskibet „Dannebrog“ blive saaledes, at det fuldt ud kunde opfylde sin Bestemmelse, og jeg kan derfor ikke tro, at det er nødvendigt at skride til denne meget store Udgift.

Naturligvis, — jeg har sagt det før, og jeg gentager det, — skal Dampskibet Dannebrog være i forsvarlig Stand, og jeg finder ogsaa, at det er rimeligt og rigtigt, at Statens Overhoved, hvad han nu end kaldes, har et Skib, hvormed han kan repræsentere Folk og Land, og særlig finder jeg det rigtigt, at en søfarende Nation som vor har et Repræsentationsskib, men jeg gaar ud fra, at det Repræsentationsskib, vi have, meget godt vil kunne bruges en Tid endnu. Selv om Skibet er 27 Aar gammelt, naar det ellers har været velholdt og aldrig været overanstrengt eller misbrugt, kan det meget godt anvendes en Tid endnu, saa at det ikke er nødvendigt at gaa til denne meget store Udgift. Jeg synes ogsaa, at de Grunde, der anføres,